

תת"ע 3536/08/16 - מדינת ישראל נגד טל בר

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

01 יוני 2017

תת"ע 3536-08-16 מדינת ישראל נ' טל בר

דו"ח תעבורה 53110213443

לפני כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם טל בר

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד גפני

הנאשם עצמו

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בית המשפט נותן בידי הנאשם שני סעיפי האישום לגביהם דיברה התובעת ומבקש תגובתו לאחר ההפסקה.

ניתנה והודעה היום ז' סיוון תשע"ז, 01/06/2017 במעמד הנוכחים.

אטליא וישקין, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 1

בשלב זה רשמתי לפניי דברי התובעת אשר בהגינותה פרסה בפני הנאשם ובאוזני בית המשפט נימוקיה לבקשה להחלפת האישום, לנאשם ניתנה אפשרות להתייעץ עם מאן דהוא וכך עשה.

לא מצאתי בשלב זה מקום לשינוי כתב האישום לנוכח התנגדותו הבלתי ברורה של הנאשם, אלא שמצאתי לנכון להורות לנאשם כי עליו לכוון הגנתו הן בפני תקנה 517 והן בפני תקנה 516.

שעה שאין המדובר בשינוי במסכת העובדות הנטענות כלפי הנאשם, אין חשש לפגיעה בהגנתו.

ניתנה והודעה היום ז' סיוון תשע"ז, 01/06/2017 במעמד הנוכחים.

אטליא וישקין , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בית המשפט מבקש תשובה ברורה של הנאשם האם לטענתו מדובר במקום עמידה שהוסדר לצורך חניה או שלא.

ניתנה והודעה היום ז' סיוון תשע"ז, 01/06/2017 במעמד הנוכחים.

אטליא וישקין , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נדחה למתן הכרעת הדין לאחר הפסקה.

ניתנה והודעה היום ז' סיוון תשע"ז, 01/06/2017 במעמד הנוכחים.

אטליא וישקין , שופטת בכירה

הכרעת דין

כנגד הנאשם אשר בפני הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה בניגוד לתקנה 517 לתקנות התעבורה. בעובדות כתב האישום נטען: "נענית להצעת נוסע למונית לתל אביב (פירוט צורת השידול) בניגוד לתקנה 517 לתקנות התעבורה. קודם שמיעת הראיות ביקשה התובעת בהגנותה לתקן את כתב האישום לעבירה לפי תקנה 516(ב) בהיותה עבירה מתאימה יותר לנסיבות המתוארות בכתב האישום. יודגש כי התביעה לא ביקשה לשנות מאומה מעובדות כתב האישום וכבר בשלב זה יש להדגיש כי אין מחלוקת עובדתית בין הצדדים. לאור עמדת הנאשם ובהיותו בלתי מיוצג (למרות שלטענתו, בהפסקה, קיים התייעצות משפטית) מצאתי לנכון להותיר על כנו כתב האישום המקורי ובמקביל הוריתי לנאשם לכוון הגנתו בפני שתי התקנות כאחד. מטעם התביעה העיד רס"ר גלעד גורן, השוטר אשר כתב את הדו"ח, הזהרתי את עצמי כי בפני עדות עד יחיד, השוטר העיד כי עמד במרחק כ- 2 מטר ממוניתו של הנאשם, אשר עצרה על גבי מעבר חציה ואף שרטט מקום העמידה לבקשת הנאשם (נ' 1), יודגש כי הנאשם חלק על מיקום עמידת השוטר, אך לא חלק על הנקודה בה העמיד את רכבו, קרי מעבר החציה. כמו כן, לא חלק על כך שמרחק העמידה אפשר הבחנה בעבירה ושמיעת דברי הנוסע. השוטר העיד כי למונית ניגש נוסע שאל את הנאשם אם אפשר לנסוע לת"א, ולאחר שהנאשם השיב בחיוב, העלה הנוסע את מזוודתו ונכנס למונית, בנקודת זמן זו ניגש השוטר לנאשם ורשם לו את הדו"ח.

גרסת הנאשם

במעמד ההקראה טען הנאשם: "הייתה לי הזמנה לשדה לקחת לקוח טעיתי בזיהוי ולקחתי אחר במקומו אחר כך ראיתי שטעיתי" למעשה כבר במעמד ההקראה מודה הנאשם כי לקח את הנוסע, איננו מתכחש לביצוע העבירה, אלא למעשה טוען לטעות בזיהוי הנוסע. הנאשם איננו מכחיש תגובתו לשוטר בעת רישום הדו"ח בה טען כי לא ידע שאסור לקחת נוסע מזדמן. בעדותו בפני גרסת הנאשם "מתפתחת", תחילה טען כי איננו יודע ליתן פרטי הנוסע אשר הזמין אותו לנתב"ג (עמ' 6

שורה 3 ואילך), לדבריו אמור היה לאסוף את הנוסע ב- 00:30 ויעד הנסיעה היה חיפה.

בהמשך עדותו מספר כי הנוסע הזמינו מבעוד מועד, בשעה שנסע לחו"ל ואף קבע איתו מתי לחכות לו (עמ' 8 שורה 9) בהמשך "משתפר" זכרונם של הנאשם ואף נוקב בשם הנוסע "ענאן". הנאשם מאשר כי מדובר באדם ממוצא ערבי, לשאלות התובעת נאלץ לאשר כי הנוסע המזמין, לא לבוש כיהודי דתי...

יודגש כי אף בשעת עדות השוטר, לא חלק הנאשם על תיאורו של הנוסע אשר לקח בפועל - כ"יהודי דתי".

בעניין זה יש לשוב ולהפנות להודאת הנאשם בהקראה לפיה **טעה בזיהוי**.

הנאשם טען כי סוג הרכב אשר נרשם בדו"ח שגוי ואף הציג את רישיון הרכב המוכיח זאת.

ממסמך זה עולה, כי מס' הרכב זהה למספר הרכב הרשום בדו"ח, אכן המדובר במונית. יש לציין כי צודק הנאשם בטענתו כי אכן המונית אשר בבעלות הינה מתוצרת חברה קיה ולא מרצדס כנרשם בדו"ח.

משהודה הנאשם כי אכן הדו"ח נמסר לידי, כי הנוסע הנטען אכן עלה למוניתו, כי אכן האירוע התרחש בקומה השלישית בנתב"ג, וכי הרשום בדו"ח לגבי שעת האירוע והתאריך מדויק, אין בליבי ספק כי המסכת העובדתית הנטענת אכן מיוחסת לנאשם הנכון.

אי הדיוק בסוג הרכב הינו עניין טכני, שולי, אשר איננו יורד למהותה של המחלוקת.

דין והכרעה

אין מחלוקת עובדתית בכך שבעת ביצוע העבירה, הסעת נוסע מזדמן מנתב"ג הייתה מותרת אך ורק לאדם אשר בידו רישיון לכך כאמור בתקנה 516(ב) לת"ת.

למעשה מודה הנאשם כי העלה נוסע מזדמן ואף איננו טוען כי טרח לנסות לברר זהותו קודם עלייתו לרכב. כמו כן אם נכונה טענתו כי הנוסע ה"מזמין" ביקש להגיע לחיפה ומשאישר כי הנוסע אשר עלה בפועל למוניתו ביקש להגיע לת"א - היה הנאשם אמור לעמוד מידית על "טעותו". זאת ועוד, אין ליתן כל אמון בגרסתו האלטרנטיבית של הנאשם, אשר תחילה לא ידע לנקוב בזהות המזמין ורק בשלב מאוחר יותר בדיון, לאחר שנוכח בחולשת גרסתו טען - כי הסיע את הנוסע המזמין בדרכו לחו"ל, אף הכיר את שמו ואף ציין כי לא אמור להיראות כמו יהודי דתי, כפי שנראה הנוסע שעלה בפועל למונית.

בהבל פיו השמיט הנאשם הבסיס מתחת לגרסתו החדשה.

יתרה מזאת, הנאשם הוזהר במעמד ההקראה כי "היה וברצונו להזמין עדים או עדויות יביאם עמו"

הנאשם לא טרח להביא הנוסע הנטען. טענתו כי יחד עם השוטר, נכח שוטר נוסף והיה על התביעה להזמין לדיון, לא עלתה עד היום ואף הוכחשה ע"י השוטר.

בסיכומיו טען הנאשם כי לאחר רישום הדו"ח השיג היתר מהרשות.

טענה זו לא הוכחה ועומדת בסתירה לכך שטען בעדותו כי לאחר שגילה הטעות בזיהוי הורה לנוסע לרדת (עמ' 7 שורה 24).

לאחר שמצאתי את עדות השוטר אמינה בפניי.

הריני קובעת כי:

1. הנאשם לא היה בעל היתר מטעם הרשות בהתאם לתקנה 516(ב) לת"ת.

2. הנאשם העלה נוסע מזדמן בניגוד לתקנה 516(ב) לת"ת.

3. משוויתרה התביעה על הוכחת תקנה 517 לת"ת, ולאחר שהנאשם הוזהר כי עליו לכוון תקנתו גם בפני תקנה 516 (ב) לת"ת ולאחר שניתנה לנאשם ההזדמנות להתגונן אף בפני האישום בתקנה 516(ב) מצאתי לנכון להקל עם הנאשם, ולהרשיעו בעבירה על תקנה 516(ב) לת"ת העולה מהמסכת העובדתית אשר נטענה בכתב האישום המקורי.

סוף דבר הריני מרשיעה הנאשם בעבירה על תקנה 516 (ב) לת"ת.

ניתנה והודעה היום ז' סיוון תשע"ז, 01/06/2017 במעמד הנוכחים.

אטליא וישקין , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומר המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

כאשר, מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני בצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו פגיעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

בחינת הרשעותיו הקודמות של הנאשם איננה מגלה עבירה דומה.

כשלעצמי אינני תחת הרושם כי הנאשם הוזמן לצורך לנסיעה אשר נקבעה מראש, אלא משהקדים להגיע

לנמל סבר כי ניתן יהיה לבצע לפניה הסעה נוספת.

מתחם ונשי נע בין קנס כספי לבין פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים.

בחינתי הרשעותיו הקודמות של הנאשם כאשר לנגד עיניי העובדה כי המדובר בנהג מקצועי, אשר פרנסתו על הנהיגה ועליה בלבד.

- הנני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 600 או 30 ימי מאסר שיישא תמורתם.

הקנס ישולם תוך 30 ימים.

על הנאשם/סנגורו להתייצב כעת במזכירות ביהמ"ש לקבלת שובר תשלום.

- הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חודש וזאת על תנאי למשך שנתיים

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ז' סיוון תשע"ז, 01/06/2017 במעמד הנוכחים.

אטליא וישקין , שופטת בכירה

הוקלד על ידי שנהב מנדל